

Hotel te koop

(12 personen)

Blijspel in drie bedrijven

door

Henk Roede

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL TE KOOP (12 personen)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Simon Bovendijk - Eigenaar van het hotel

Emma Bovendijk - Eigenaresse van het hotel, en nogal lui

Piet (Pedro) - Piccolo, maar die baan is eigenlijk wat te zwaar naar al die jaren

Grietje - Kamermeisje die het altijd maar druk heeft

Hans Groothof - Directeur van een groot bedrijf die het hotel wil kopen

Laura Groothof - De vrouw van Hans Groothof

Lola - Secretaresse van Hans

Nel - Vriendin van Laura Groothof

Buurman Geert of Buurvrouw Greet - Buurman/-vrouw die altijd loopt te zeuren

Frits - Tuinman, en niet de slimste vroeger van de klas

Alfred of Alie - Kok of kokkin, maar of die baan nu wel zo goed bij hem/haar past

Meneer Chateau - Een zeer keurige en kritische gast

INRICHTING VAN HET TONEEL:

Op het toneel staat een achterwand met daarin de voordeur van het hotel en aan de rechterkant een barretje en aan de linkerkant een raam, met daarvoor een balie. Aan de linkerkant staat een wand en daarin (bij het toneel) zit een deur van de bezemkast en een deuropening er naast (naast de balie) waar nog een paar treden van een trap zichtbaar zijn. Aan de rechterkant staat een wand met daarin een deur naar de keuken en een deur naar het restaurant. Voor op het toneel is een zithoekje. Alles ziet er een beetje oud uit.

EERSTE BEDRIJF

Meneer Chateau komt door de voordeur het podium op met een koffer in de hand. Emma hangt wat in het zithoekje een blaadje te lezen. Meneer Chateau loopt naar de balie en ziet ondertussen Emma zitten, maar Emma reageert niet.

Meneer Chateau: Ehum! *(geen reactie)* Eeeeeehummmmm!! *(Emma reageert echter helemaal niet. Vervolgens slaat Meneer Chateau op de bel op de balie)*

Emma: Koudje gevat?

Meneer Chateau: Nee, ik wens geholpen te worden!

Emma: O... Jaja, kom zo. Even artikeltje uitlezen.

Meneer Chateau: Nou ja zeg! *(slaat nogmaals, maar nu veel harder op de bel)* Word ik hier nog geholpen of hoe lijkt dat!?

Emma: *(staat op en loopt naar de balie, maar kijkt niet op vanuit haar blaadje)* Jaja, rustig maar, ik wist niet dat we haast hadden. *(Staat achter de balie)* Kan ik u helpen?

Meneer Chateau: Ik wilde graag een kamer.

Emma: Heeft u gereserveerd?

Meneer Chateau: Nee, dat niet. Zit u vol?

Emma: Vol? Wij? Neeeee! Maar was wel gemakkelijker voor mij geweest als u had gereserveerd.

Meneer Chateau: Hoezo?

Emma: Dan had ik alvast wat aan het idee kunnen wennen dat ik werken moet. Het overvalt me nu nogal en ik heb mijn blaadje nog niet uit. Maar goed, het is niet anders. Niet iedereen denkt even vooruit en reserveert. Ik zal eens zien of ik een kamer heb.

Meneer Chateau: Maar u zat toch niet vol.

Emma: Neeeee, maar niet alle kamers zijn zo geschikt.

Meneer Chateau: Hoe bedoelt u?

Emma: U wilt toch wel één waar alles het nog een beetje doet toch. En u wilt vast ook niet dat vannacht een stuk plafond naar beneden komt of een bed dat doorbuigt tot de grond.

Meneer Chateau: Eh... nee, liever niet.

Emma: Wilt u ook een kamer met uitzicht?

Meneer Chateau: O, dat zou mooi zijn, ja prachtig!

Emma: We hebben één kamer met uitzicht op... *(kijkt aandachtig in het boek)* een blinde muur... *(kijkt nogmaals)* of op de vuilcontainers.

Meneer Chateau: Onverstelbaar! Hoe is dit Hotel ooit aan de 4 sterren gekomen die hier voor op de gevel staan!?

Emma: Bij de Action, 1,99 euro.

Meneer Chateau: Wat!?

Emma: Die heeft mijn man gekocht bij de Action. Was zo'n pakje met sterretjes. Heel mooi, ook in het donker, dan lichten ze op.

Dan heb ik hier een kamer voor u. Ja, ik denk dat deze nog wel kan. Aan één stopcontact heeft u wel genoeg toch? Niet die in de badkamer gebruiken hoor, dat zou een levensbedreigende handeling zijn. Wat is uw naam?

Meneer Chateau: De heer Chateau.

Emma: Zo, dat is een mooie naam, ik moet het gewoon doen met Bovendien. Ja, de naam van mijn man hoor. Wat dat betreft ben ik er wel op vooruitgegaan.

Meneer Chateau: O ja?

Emma: Voor het trouwen heette ik Emma Vislucht.

Meneer Chateau: Daar zal u vroeger vast mee gepest zijn.

Emma: Gepest? Nee, hoezo?

Meneer Chateau: Nou ja... eh... ik dacht zo...

Emma: Ik zal de Piccolo even u naar de kamer laten brengen. *(Emma pakt achter de balie een luchthoorn op een luchtdrukfles weg en drukt een keer goed op de hoorn, waardoor Meneer Chateau schrikt)*

Meneer Chateau: Wat doet u nu!

Emma: Ach ja, hij is een beetje doof aan het worden hè. *(Onhandig strompelend komt Piccolo Piet het trapje af. Beneden aangekomen is zijn broek iets afgezakt)* Hallo Piet, breng je meneer en zijn koffers even naar kamer 112?

Piet: 112?!

Emma: Meneer wil een kamer met uitzicht.

Piet: *(Snauwt tegen Chateau)* Meneer wordt bedankt!

Meneer Chateau: Hoezo??

Piet: Die kamer is helemaal op de bovenste verdieping!

Meneer Chateau: Dan nemen we toch de lift?

Piet: Haha! Meneer is een grappenmaker! Welke lift? Ik sleep hier al bijna veertig jaar de koffers die trap op daar *(wijst naar de trap)* Loopt u maar even mee, dan breng ik u naar uw kamer. *(Piet neemt een sleutel van Emma aan, sjort zijn broek omhoog, pakt de koffers op en laat Meneer Chateau voorgaan de trap op. Via de voordeur komt Simon op)*

Emma: Dag schat!

Simon: Dag lieverd! Ik heb goed nieuws!

Emma: En wat is het goede nieuws?

Simon: Ik kreeg zojuist een telefoontje van iemand die belangstelling heeft het hotel te kopen!

Emma: Eindelijk! Dat is fantastisch.

Simon: Inderdaad, het heeft lang geduurd voordat er iemand zich

meldde, maar aan één koper hebben we meer dan genoeg.

Emma: Kunnen we eindelijk van een welverdiend pensioen genieten! Al dat gestress van het managen van een hotel, dat valt niet mee.

Simon: Het is natuurlijk nog niet verkocht.

Emma: Als de koper dit mooie hotel ziet, is hij meteen verkocht, zou niet weten waarom niet! *(Op dat moment vallen al de koffers van Meneer Chateau via de trap het podium op. Piet komt de trap af)*

Piet: *(richting de trap/meneer Chateau)* Sorry sorry, gebeurt me anders nooit! *(in zich zelf)* Nou ja, niet zo vaak, tenminste niet elke dag... Er zijn ook niet elke dag koffers te sjouwen... *(Dan gaat er een alarm af)*

Simon: O nee, het brandalarm weer. *(De deur van de keuken gaat open en Alfred de kok komt haastig binnengelopen (eventueel met rook vanachter de deur))*

Alfred: Sorry, aangebrande kip! Of haas. Ik weet niet precies wat ik uit de diepvries heb gehaald. 't Lijkt allemaal op elkaar en als het verbrand is, smaakt het ook hetzelfde. *(De voordeur gaat open en tuinman Frits komt binnengelopen al duwende achter een grasmachine)*

Emma: Wat doe jij met die grasmachine hier Frits?

Frits: Ik ben voor het hotel klaar met maaien en moet nu achter het hotel het gazon maaien.

Emma: Maar je hoeft hier toch niet te maaien?

Frits: Nee, maar dit is een kortere weg, dan om het hele pand heen. Maar eventueel wil ik het hoogpolige tapijt in het restaurant wel even maaien. *(snuift dan eens in de lucht)* Eten we al weer aangebrande kip?

Alfred: Denk je dat het kip is? Het kan ook haas zijn.

Frits: Nee, die had je gisteren aan laten branden en dat rook heel anders. Wel zonde hoor, ik vind ze onaangebrand lekkerder.

Alfred: Ik kan er ook niets aan doen, zijn hele eigennuttige kippen. Voordat je het weet, laten ze zich aanbranden.

Simon: Die kippen zijn al lang dood, dan kun je niet meer eigennuttig zijn! *(Dan komt Grietje door de deur van het restaurant op en blijft in de deuropening staan)*

Grietje: Zo, de tafels in het restaurant zijn weer netjes gedekt hoor! *(Dan loopt Grietje verder het podium op en achter haar riem of iets dergelijks zit een punt van het tafellaken. Een enorm kabaal klinkt uit het restaurant wanneer ze het podium op loopt en het tafelkleed met zich mee sleept)*

Emma: Kijk nu eens wat je doet!

Grietje: O, het tafelkleed is blijven haken!

Emma: *(Kijkt door de deur van het restaurant)* Al het serviesgoed in gruzelementen! En het was al bijna honderd jaar oud!

Frits: Nou, dan werd het ook wel tijd voor nieuwe.

Simon: Emma, we kunnen misschien wel een klein probleempje hebben bij de verkoop.

Emma: Eerder vier probleempjes denk ik. *(kijkt naar het personeel)* Als dat maar goed komt, ik ben echt aan mijn pensioen toe...

Simon: Mensen, mooi dat we elkaar hier zo bij elkaar treffen, want ik heb een belangrijke mededeling.

Frits: Het uitdelen van de Kerstpakketten!

Simon: Nee, niet het uitdelen van de Kerstpakketten. Het gaat om het volgende...

Frits: Hebben we dit jaar geen Kerstpakket?

Simon: Het is helemaal niet de tijd van de Kerstpakketten! Nee, het volgende...

Frits: Maar we krijgen wel een Kerstpakket, maar dan met Kerst?

Simon: Hou eens op over die Kerstpakketten. Ik heb...

Frits: *(tegen Alfred)* Ik heb een vermoeden dat we geen Kerstpakket krijgen.

Simon: Frits, ik word gek van jou en je Kerstpakketten.

Frits: Is dat de reden dat we geen Kerstpakket krijgen?

Simon: Hou onmiddellijk op over die Kerstpakketten! Als je nog één keer het woord Kerstpakket zegt, dan krijg je zeker geen Kerstpakket! Vandaag kreeg ik...

Frits: Ik hou onmiddellijk op over.. de... die eh... Ja, ik zeg al niks meer.

Simon: Mooi! Ja, kan ik nu verder gaan met mijn verhaal?

Grietje: Wanneer hebben we dit jaar Kerst?

Alfred: Valt dit jaar volgens mij in december.

Grietje: O, handig dat ik dat even weet.

Frits: Ja, kun je rekening houden met boodschappen. Want je moet dan eerst even kijken wat er allemaal in je... Kerst...pa... nee, ik zeg niks

Piet: Kunt u uw verhaal even afmaken, want ik moet deze koffer nog naar boven brengen en dat zal ook nog wel de nodige tijd in beslag nemen *(zucht)*

Simon: Ja, ik zou wel willen, maar er praat steeds wel weer iemand doorheen!!

Frits: Hoe bedoel je?

Grietje: Sorry hoor.

Piet: Ik toch niet?

Simon: *(Die steeds weer probeerde te beginnen)* Hou eens op! Zo, en nu ben ik aan het woord! Ik kreeg vandaag een telefoontje van de heer Groothof. Meneer Groothof heeft belangstelling om het hotel te kopen. Zoals jullie natuurlijk wel wisten hebben Emma en ik al een tijdje het hotel te koop staan, omdat wij graag met pensioen willen.

Emma: Ja, daar zijn we wel aan toe.

Frits: Stil nu even, laat Simon uitpraten.

Piet: Ja, toe, laat hem even het verhaal vertellen!

Simon: Meneer Groothof komt vandaag langs met een medewerker van zijn bedrijf om de omgeving en het hotel te bekijken.

Emma: Ja, en nu is het heel belangrijk dat we een goede indruk op deze twee mensen maken!

Alfred: O, als dat alles is. Dat is geen probleem!

Grietje: Ja, die palmen we zo even in.

Piet: Ik zou hem kamer 13 geven, direct hier boven.

Emma: Hoezo dat? Dat is niet onze mooiste kamer.

Piet: Nee, klopt. Maar dan hoef ik niet al die trappen op met de koffers.

Alfred: Ik zal voor hem de specialiteit van het huis voorzetten!

Frits: Aangebrande kip? *(Meneer Chateau komt van de trap af)*

Meneer Chateau: Waar blijven mijn koffers nu? En de deur van de kamer zit nog op slot.

Piet: Jaja, ik kom al! Maar meneer hier is nogal lang van stof. En als hij nu eens in één keer zijn verhaal vertelde.

Simon: *(Cynisch)* Ja, het ligt ook altijd aan mij. Meneer Groothof kan er elk moment aankomen. Hij belde vanuit zijn auto. Dus doe allemaal jullie best!

Alfred: Ik ga meteen een paar kippetjes bereiden! Of hazen, ik laat me verrassen. *(loopt naar de keuken)*

Piet: Ik sleep eerst deze troep even naar boven! *(Meneer Chateau is al weer verdwenen. Piet pakt een koffer en gooit die met een grote zwaai de trap op en doet dat ook met de rest van de bagage en gaat vervolgens zelf de trap op)*

Grietje: Welke kamers krijgen de gasten? Dan maak ik ze nog even extra op orde!

Emma: Doe dan maar kamer 13 en 15. *(waarna Grietje iets uit de bezemkast pakt en de trap opgaat)*

Frits: *(leunt op de grasmachine)* Waar was ik eigenlijk mee bezig?

Simon: Wat denk je zelf?

Frits: Geen idee, echt niet. *(Simon knikt naar de grasmachine, maar Frits reageert niet begrijpend. Dan wijst Simon nadrukkelijk naar de grasmachine. Traag kijkt Frits naar de grasmachine en heel langzaam daagt het)* Aaaaah! Ik weet het weer. Het hoogpolige tapijt moet even wat ingekort worden! *(rijdt met de grasmachine het restaurant in)*

Simon: Als je dat maar laat!

Emma: *(zucht)* Dat wordt nog een zware dobber om een goede indruk te maken op die man. Aan mij zal het natuurlijk niet liggen, maar dat personeel wat we hebben....

Simon: Ja, maar we moeten ons best doen. Ons personeel moet niet op straat komen te staan. Neem nu Piet, die komt met moeite toch nog steeds de trap op met de koffers, maar als hij thuis komt te zitten, dan kwijnt hij zeker weg.

Emma: Ja, die beste Frits, komt wat onnozel over, die komt ook nergens anders weer aan de bak.

Simon: 't Is niet alleen dat hij onnozel overkomt. Hij is het ook. En dan hebben we nog Grietje.

Emma: Ja, Grietje, schat van een meid, maar wel wat onhandig en gestrest. Ze heeft nog meer last van alle stress dan ik! En dan hebben we Alfred nog. Een lieve man, maar ja, met zijn kookkunsten zal hij ook niet snel ergens anders aan de bak komen.

Simon: O wacht! Ik zag iemand voor het raam langs lopen, dat zal hem zijn! Snel, we moeten paraat staan! *(Simon en Emma fatsoeneren hun kleding en haar en gaan snel achter de balie staan. De voordeur gaat open en buurman Geert komt binnen)*

Emma: *(teleurgesteld)* Ach nee, het is de buurman maar.

Simon: O nee, wat heeft die nu weer te zeuren?

Geert: Ik heb een klacht!

Emma : Alweer? Je hebt elke dag een klacht.

Geert: Nu moet je niet zo klagen Emma. Ik heb dus een klacht. Die taxi die zojuist een klant bij jullie heeft afgezet is tijdens het keren door mijn gazon gereden. Een heel diep spoor dwars door mijn gazon!

Simon: En nu moet je weer de gebruikelijke schadevergoeding hebben?

Geert: Precies! *(Simon slaagt een zucht en loopt naar de bar. Geert loopt er ook heen en gaat op een kruk zitten. Simon schenkt hem een borrel in)*

Simon: Hier is de schadevergoeding.

Geert: Eéntje? 't Is een diep spoor hoor! En je komt ook maar even langs om het gazon weer vlak te maken.

Simon: Ik stuur Frits wel even.

Geert: Die Frits van jullie? Alsjeblieft niet! Dan kan ik daarna hier weer direct naar toe voor nog meer schadevergoeding! *(Hans Groothof en Lola komen via de voordeur binnen. Simon en Emma staan achter de balie)*

Lola: Dus dit is nu de plek waar jij je zinnen op hebt gezet?

Hans: Precies! De perfecte plek voor mijn plannen.

Lola: En mijn plannen... voor vannacht!

Hans: Jajaja!

Simon: Welkom welkom, in ons hotel!

Hans: U bent de eigenaar, die mij zowat smeekte om dit hotel te kopen? *(geven elkaar een hand)* Hans Groothof.

Simon: Och, smeekte...? (*smevend*) O, ik hoop toch zo dat we er uit komen! Deze kans moet u echt niet aan u voorbij laten gaan! En u had mij inderdaad aan de telefoon en dit is mijn vrouw Emma Bovendijk.

Hans: Dit is mijn secretaresse mejuffrouw Tiggelaar. (*Simon schudt Lola de hand*)

Geert: Zo'n medewerker wil ik ook wel!

Emma: Dat is onze buurman, maar let maar niet op hem. Hij gaat net weg!

Geert: O ja?

Emma: Ja!

Hans: Buurman?

Simon: Eh... ja... maar woont kilometers verderop! Zult u nooit last van hebben.

Geert: Kilometers???? (*Emma werkt Geert er via de voordeur uit*) Niet zo hard aan mijn blouse trekken, straks scheurt hij!

Emma: Nee, kijk wel uit. Dan wil je weer schadevergoeding!

Simon: (*Tegen Hans*) Welkom op deze prachtige plek. Een oase van rust.

Lola: Het is inderdaad een dooie boel...

Emma: Wij hopen dat u beiden een prettig verblijf mag hebben in dit schitterende hotel. We hebben de twee mooiste kamers voor u in gereedheid gebracht.

Simon: Maar ook de andere kamers zijn natuurlijk schitterend!!

Lola: Kamers? (*vragend aan Hans*)

Hans: Eh.. hè hè, doet u ons samen maar één kamer. Dat is wel zo voordelig... Nieuwe bezuinigingsmaatregelen van het bedrijf, ziet u... Economische crisis, etc. etc. weet u wel.

Emma: Oh... één kamer dus...hmm

Simon: Ik zal onze piccolo Pedro even roepen.

Emma: Pedro?

Simon: (*met hand tegen de mond, omdat het alleen voor Emma bestemd is*) Piet natuurlijk! Pedro klinkt beter.

Emma: Oh, natuurlijk! Pedro! (*Simon pakt de luchthoorn en geeft een behoorlijke stoot, waardoor Hans en Lola in elkaar krimpen*) Wilt u trouwens ook nog gebruik maken van ons voortreffelijke restaurant vanavond? (*Piet komt ondertussen van de trap af gehobbeld. Beneden aangekomen sjort hij zijn inmiddels half afgezakte broek weer omhoog*)

Piet: (*Tegen Simon*) Jullie moeten me niet zoveel laten sjouwen. Daar val ik veel te veel van af....

Hans: En wat staat er op de menukaart?

Emma: We hebben vanavond lopend buffet, met waarschijnlijk

kipproducten. En dan eigenlijk alleen maar kipproducten.

Piet: Smaken allemaal het zelfde, altijd aangebrand. Daar zakt je broek gewoon vanaf.

Simon: Pedro!

Piet: Wie? *(kijkt verbaasd om zich heen)*

Simon: Pedro, dit is meneer Groothof. Hij heeft belangstelling om dit hotel te kopen!

Piet: Ah... heel goed restaurant! Mensen komen van heinde en ver! Heerlijke kip, zoals je het nergens anders proef. En daar is geen woord van gelogen!

Hans: Dan willen we graag voor twee personen reserveren voor vanavond.

Emma: Ik geef het meteen door aan onze chef-kok. Pedro, wil je deze mensen even naar kamer 13 brengen?

Piet: Pedro? O ja Pedro. Ah, u bent mevrouw Groothof? *(tegen Lola)*

Hans: Nee, dit is mijn secretaresse mejuffrouw Tiggelaer.

Piet: *(Met een knipoog)* Dus u bent nog in de markt?

Emma: Piet!!!!

Piet: Welke Piet? Ken ik die? *(Piet probeert ondertussen alle koffers op te pakken, maar dat lukt niet echt. Ondertussen worstelt hij ook nog eens met zijn broek)*

Emma: *(tegen Simon)* Pak ook een paar koffers, anders gaat dat straks weer helemaal fout! En geef hem een riem of zo!

Simon: Dat is een goed idee, dan kan hij daarmee de koffers bij elkaar binden. *(Simon pakt ook een paar koffers en verdwijnt samen met Piet, Hans en Lola van het podium via de trap. Emma loopt naar de keuken en doet de deur open)*

Emma: Alfred, vanavond hebben we twee gasten in het restaurant en daar moet je goed je best voor doen! *(Alfred komt op via de keukendeur)*

Alfred: In de diepvries zat niets meer, wat enigszins als vlees herkenbaar was. Dus ik had al een paar verse kippen gehaald!

Emma: Mooi!

Alfred: Eh... ja, maar het was mooier geweest als ze niet waren ontsnapt.

Emma: Ontsnapt!

Alfred: Ja, zojuist zaten ze nog in het hokje hier in de keuken, maar die zat waarschijnlijk niet goed dicht.

Emma: En hoeveel waren het er?

Alfred: Een stuk of twaalf.

Emma: O nee, en die lopen nu overal rond?

Alfred: Niet allemaal hoor...

Emma: Gelukkig.

Alfred: ...sommige fladeren. *(Frits komt via het restaurant weer met de grasmaaier het podium op)*

Frits: Ik weet niet wat er met die grasmaaier is, maar als ik hem aanzet komen er allemaal kippenveren uit.

Alfred: Ah! Dan weet ik het wel. *(Alfred pakt de grasopvangbak van de grasmaaier en kijkt er in. Ondertussen komen er wat kippenveren uit als hij in de bak graait)* Nou, we kunnen vanavond gelukkig de gasten kip voorzetten. Hier zit er één in! Tenminste, wat er van over is. *(Meneer Chateau komt van de trap af)*

Meneer Chateau: Nu moet het niet gekker worden! Er loopt een kip door mijn kamer!

Alfred: Ah! Nog één! U heeft dus al even kennis gemaakt met het avondeten. Zet die grasmachine maar in de keuken Frits! Dan zal ik nog één ophalen. *(Alfred pakt een groot hakmes en gaat de trap op. Frits gaat met de grasmachine de keuken in)*

Meneer Chateau: Wat is dit voor een aller vreselijkst hotel met al dat ongedierte wat hier rond loopt!

Emma: Rustig maar meneer Chateau. U krijgt een borrel van het huis en ondertussen wordt het kippenprobleem opgelost. Het zijn maar kippen, en feitelijk is dat niet ongedierte. Eigenlijk meer een soort huisdier.

Meneer Chateau: En die eet u ook altijd op? *(Emma gaat achter de bar en schenkt meneer Chateau, die op een barkruk plaats neemt, een borrel in)*

Emma: Een paar kippetjes, dat valt eigenlijk nog best mee. Vorig jaar waren het hier allemaal ratten, kijk, en dat is nu wel ongedierte en die eten we zeker hier niet op! Dus dit valt best mee.

Meneer Chateau: Ratten!?

Emma: Ja, zo groot als katten. Bijna niet dood te slaan met de bezem.

Meneer Chateau: En zijn ze nu wel weg?!

Emma: Ja hoor, we hebben gewoon even een nacht lang het gas van het gasfornuis aan laten staan en zijn toen weggegaan. De volgende dag lagen ze allemaal op apegapen. *(De voordeur gaat open en Laura en Nel komen binnen)*

Laura: Wat een alleraardigst hotelletje Nel.

Nel: Nou, dat dacht ik ook.

Laura: Jammer dat de wintersportvakantie niet door gaat.

Nel: Nee, er ligt dan ook helemaal geen sneeuw in de Alpen. Maar dan is dit toch ook leuk?

Laura: Zeker! Een lekker relaxed weekje in een hotelletje in de bossen. En wat had ik anders ook thuis gemoeten? Hans is er ook niet, weer eens op zakenreis.

Nel: Die man van jou is wel vaak op zakenreis hoor. *(Emma loopt naar*

de dames toe)

Emma: Dag dames, kan ik u helpen?

Nel: Ja, ik had hier een kamer voor ons gereserveerd.

Emma: Ik zal even kijken. *(Emma loopt achter de balie en kijkt in het boek. Ondertussen komt Alfred met een jutezak met inhoud en een bebloed hakmes de trap af. Meneer Chateau kijkt met stomme verbazing naar het tafereel)*

Alfred: *(tegen meneer Chateau)* U vanavond ook een kippetje?

Meneer Chateau: Maar.. dat.. eh...

Alfred: Geef het maar toe, u heeft hem zelf gezien, het was een mooi vet kippetje. Smullen toch!

Emma: Ja, hier zie ik het al staan. Twee personen. Wilt u ook gebruik maken vanavond van het lopend buffet in ons restaurant?

Laura: Dat is goed, reserveert u maar.

Alfred: Potverdorie, dan moet ik snel op zoek naar nog een kip! *(Alfred gaat vlug de keuken in. Ondertussen heeft Emma de luchthoorn gepakt en geeft een flinke stoot. Meneer Chateau gooit zijn borrel van de schrik de lucht in)*

Nel: Wat doet u nu!?

Laura: We komen hier voor de rust!

Emma: Onze piccolo is een beetje doof.

Meneer Chateau: Dat niet alleen. Hopelijk hebben jullie niets breekbaars in de koffers. *(Piet komt van de trap gehobbeld)*

Piet: Nog meer koffers?! Daar zakt je broek toch vanaf! *(Sjort weer zijn broek omhoog)*

Emma: Ik heb voor u een prachtige kamer, breng jij ze even naar kamer 15, Pedro? *(Piet loopt half de trap op, maar komt onhandig achterste voren weer stuntelend de trap af. Vervolgens komen Simon en Grietje via de trap het toneel op)*

Simon: Wat heb je nu weer gedaan! We zeiden nog zo, we moeten een goede indruk maken op die mensen!

Grietje: Ja, dat weet ik, maar ik had echt die badkamer schoongemaakt!

Simon: Hoe kan het dan dat die badkamer onder de kippenstront zit!

Grietje: *(gestrest)* Hoe moet ik dat weten, dat heb ik niet gedaan. Ik ben geen kip! Ik pak meteen een sopje en maak die badkamer schoon. *(Piet is inmiddels met de dames de trap opgelopen en Grietje pakt schoonmaakspullen uit de kast en gaat met een emmer de keuken in. Alfred en Frits komen via de keuken op. Frits heeft een hooivork in de hand)*

Alfred: Loop het hele hotel maar even door. Ik moet er nog één hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto